

## Επέτειαι εορταί και περιπέτειαι



Πάντ' ανοιχτά, πάντ' άγρυπνα  
τα μάτια της ψυχής μου.  
Διονύσιος Σολωμός

Γράφει ο Γιάννης Φρύδας

### ΣΤΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ 73

#### Καλά ξεμπερδέματα!...

Πολύ το βασάνισα, μέχρι να καταλήξω στον σημερινό τίτλο. Δεν ήξερα αν είναι σωστό το «επέτειαι» ή δεν είναι... Αν είναι, υποθέτω ότι συναντάται πολύ σπάνια, παρότι από επετείους έχουμε... μπερεκέτια.

Αφού παίδεψα κάμποσο το μυαλό μου, σκέφτηκα: Γιάννη, λέω, εσύ θα κριθείς ως καφετζής δεν θα κριθείς ως φιλόλογος, οπότε κοπάνα το όπως σου ήρθε! Ήθελα, ντε και καλά, έναν τίτλο στην καθαρεύουσα, για να παρουσιάσω καθαρά και περιεκτικά τα διαλαμβανόμενα θέματα, μήπως καθαρίσουμε το συντομότερο απ' αυτά που μπλέξαμε και να τον ταιριάσω με την Καθαρά Δευτέρα που έρχεται...

Γνωρίζετε ότι φέτος θα μας απασχολούν αι εορταστικά εκδηλώσεις των **διακοσίων ετών** (από την επανάσταση του 1821) και μας απασχολεί να μην μας πιάσουν και πληρώσουμε το πρόστιμο των **τριακοσίων ευρών**... Στις 26 Φεβρουαρίου είχαμε την... επέτειο ενός χρόνου από το πρώτο κρούσμα του κορονοϊού. Μακάρι του χρόνου να μην χρειαστεί να αναφερθούμε ξανά στην πανδημία, να μας μείνουν μόνον αι **εορταί** και να τελειώσουν αυτά αι **περιπέτειαι!**...

Επί των δύο ως άνω επετείων στήνω αυτό το Καφενείο...

Καλή ακρόαση! (αν το διαβάσετε δυνατά, θα έχετε και ακρόαση...)

Διαβάστε το όπως θέλετε και άφοβα!... Κανένας δεν έχει τρομοκρατηθεί (ακόμα) από το Καφενείο... Μπορεί να σας το επιβεβαιώσει κι ο Δρίτσας...

Μπήκαμε στον μήνα της Γιάννας κι η Γιάννα μπήκε στον μήνα της. (ζήτω ο μήνας!) Μάρτιος του 21 και λογικά θα αρχίσει να ξεδιπλώνεται το έργο της γιαννοεπιτροπής και της γιαννοπατριδογνωσίας...

Μάρτιος!... Γιάννα!... Όπως ο Μάρτιος δεν λείπει απ' την σαρακοστή έτσι κι η Γιάννα δεν λείπει από καμιά γιορτή και τελετή εως συντέλειας του κόσμου... (ως καταλληλότερα...). Ας κάνουμε μια μικρή αναδρομή, αφού δεν μας αφήνουν να πάμε καμιά εκδρομή... (α, ρε έρμο τρακοςάρι, τι μας κάνεις!...)

Μια φορά κι έναν καιρό, καλά μου παιδάκια... είχαν μαζευτεί στην αίθουσα της Γερουσίας της Βουλής ο Προκόπης, ο Κυριάκος, η Φώφη και άλλα παιδιά (ο Αλέξης, πονηρός, έστριψε διακριτικά κι έστειλε την Γεροβασίλη αντ' αυτού), σταύρωσαν τα χεράκια τους πάνω στα έδρανα και με απόλυτη ησυχία περίμεναν, κοιτάζοντας προς την μεγάλη πόρτα... (μην χαζογελάς, άκου πρώτα το παραμύθι!...).

Σε λίγο εμφανίστηκε η Γιάννα, την οποία συνόδευε ο πρόεδρος της Βουλής Κώστας Τασούλας απ' τα Γιάννενα (τα πρώτα στ' άρματα, στα γρόσια και στα γράμματα), ενώ στα μεγάφωνα ακουγόταν το συγκλονιστικό τραγούδι:

«Μοδίστρες και κομμώτριες θα 'ρθουν να σε στολίσουν  
πρόεδρο της επιτροπής σε λίγο θα σε ορίσουν...  
Με χορό και με τραγούδια θα το ξημερώσουμε...  
Έμπα πρώτη να χορέψεις να σε καμαρώσουμε!...»

Και μ' αυτά και μ' αυτά, έγινε η Γιάννα πρόεδρος και χάρηκαν όλοι που έγινε η Γιάννα πρόεδρος κι έζησαν αυτοί καλά κι εμείς τη βγάζουμε δεν τη βγάζουμε...

- Τι έγινε το πρωτόκολλον; Που πήγε το πρωτόκολλον; Στο Κατάκολλον πήγε;
- Ποιο πρωτόκολλον; Ποιο Κατάκολλον; Τι εννοείς;
- Ο πρόεδρος της Δημοκρατίας πηγαίνει τελευταίος, δεν κάθεται να περιμένει καμιά Γιάννα... Παραβιάστηκαν οι κανόνες εθιμοτυπίας. Λίγο το έχεις;
- Σιγά το πρόβλημα, καημένε!
- Εσύ το λες... Για ρώτα κι εμάς από το Μαρκελέσι που μαθαίναμε το σαβουάρ βιβρ προτού να πάμε στο σχολείο!... Για ένα σαβουάρ βιβρ ζούμε!... Για μια σαβουροζωή αγωνιζόμαστε!...

Η Γιάννα, αφού έγινε πρόεδρος, έπρεπε και κάπου να προεδρεύει... Βρήκαν, λοιπόν, (δεν ξέρουμε πώς, αλλά έχουμε δικαίωμα να υποψιαζόμαστε) και άλλα πρόσωπα, με τα οποία συγκρότησαν επιτροπή, η οποία εβαπτίσθη – εμυρώθη ως «**Ελλάδα 2021**». Δεν ενθυμούμαι αν έγινε η επιτροπή με διακομματική (ως ώφειλε...) συννενοήση, αλλά θ' μάμι γίν'κι μι κουμματική αναπαούρα, δηλαδή ησυχία ή αφωνία... Τα πρόσωπα αυτά (τριάκοντα και εν) κατέλαβαν ως μέλη τις έδρες της επιτροπής... Κάποιοι λένε ότι τα μέλη κατάλαβαν μέλι κι όρμησαν, αλλά αυτό να μην σας μέλει!...

Έχουμε μάθει να ζούμε με τις φυσικές καταστροφές, με την κλιματική αλλαγή (και την αλλαγή του Πασόκ), με τη δεξιά, με την αριστερά, με την πανδημία, με την οικονομική κρίση... Επομένως, είμαστε σε θέση να ζήσουμε για άλλη μια φορά και με την Γιάννα...

Το καλοκαίρι που πέρασε και παρά την ανομβρίαν εφύτρωσαν και άλλαι επί τούτου επιτροπαί εις την ελληνικήν επικράτειαν. Κάθε δήμος και επιτροπή!... Κάθε φορέας και επιτροπή!... Επιτροπές να δουν τα μάτια σας!... Κι εδώ οι επιτροπές συνεκροτήθησαν άνευ κρότου. Ο κρότος πάντα έρχεται αργότερα...

Έτσι εκτός της Γιάννας γέμισε η χώρα και με Γιαννάκια... Οι επιτροπάριοι του ιδίου τροπαρίου ξεπερνούν τη στρατιά του Δράμαλη. Ας ευχηθούμε να έχουν, τουλάχιστον, καλύτερα από τον Δράμαλη αποτελέσματα...

Αυτά με τις επιτροπές!... Εμείς θα γιορτάσουμε και φέτος, όπως κάθε χρόνο, την εθνική μας γιορτή, με τους τρόπους που επέλεξε ως τώρα η συλλογική μας συμπεριφορά. Καθένας, βέβαια, έχει την ελευθερία της προσωπικής του προσέγγισης και έκφρασης, αρκεί να μην επιχειρεί να την επιβάλει. Ευτυχώς, υπάρχουν σύλλογοι ή και μεμονωμένοι άνθρωποι, οι οποίοι με την ευκαιρία των 200 ετών παίρνουν πρωτοβουλίες, κάνουν ειδικά αφιερώματα, αναζητούν, βρίσκουν και αναδεικνύουν λεπτομέρειες και άγνωστα γεγονότα της επανάστασης των Ελλήνων, προχωρούν σε εκδόσεις επετειακών ημερολογίων, βιβλίων τοπικής ιστορίας και σε διάφορες άλλες καταγραφές. Αυτά θα είναι τα σημαντικά και χρήσιμα απ' όλη αυτή την ιστορία...

### **Πανδημία και πανδημίας ένεκα...**

Πέρασε ένας χρόνος πανδημίας... Ένας χρόνος πολιορκίας... Άλλη επέτειος αυτή, αλλά δεν έκαναν σχετική επιτροπή, επειδή δεν ευκαιρούσε η Γιάννα... Τα επετειακά θα τα χειριστεί η επιτροπή λοιμωξιολόγων, ο Χαρδαλιάς κι ο δήθεν υπουργός υγείας, ο οποίος δήλωνε (αν θυμάστε) για μια δήθεν γιορτή των Χριστουγέννων...

Με τη συμπλήρωση ενός χρόνου προκρίθηκε για λόγους συμβολισμού (ή καλύτερης προστασίας, όπως λένε), να προστεθεί μία μάσκα ακόμα. Είναι ένας πρωτότυπος

τρόπος να θυμόμαστε σε ποιο έτος πανδημίας βρισκόμαστε (κι ας μην ξέρουμε... πού βρισκόμαστε!...) Τον Μάρτιο του 2022 (προσέξτε, έχει το 2 τρεις φορές!...), λογικά, θα φορέσουμε και τριπλή μάσκα (χειρουργική, πάνινη και τσίγκινη).

Απουμώθ'καμαν, ρεεεε!...

Ο λαός, ο οποίος ήταν ήδη χωρισμένος σε **υποστηρικτές** και **αρνητές** της μάσκας, ξαναχωρίστηκε πάλι σε **μονομασκαράδες** (αυτοί είναι υπέρ της μιας μάσκας) και **διπλομασκαράδες** ((αντιλαμβάνεστε ποιοι είναι, γι' αυτό και η διπλή παρένθεση...)).

Άλλοι υποστηρίζουν τις πάνινες, άλλοι τις χειρουργικές, άλλοι τις μάσκες αερίων, άλλοι τις αντιασφυξιογόνες κι άλλοι της αποκριατικές...

Μεγάλο πρόβλημα θα έχουμε και στα πανηγύρια της Ηπείρου. Πλήττεται κι αυτή αυτή η μουσικοχορευτική παράδοσις. Ξεχάστε το **γκάιντα μονή** και **γκάιντα διπλή!** Θα μπαίνει ο άλλος στο χορό και θα παραγγέλνει το **μάσκα μονή:**

**Ήρθαν και μου είπαν πως μάσκα δεν φοράς**

**Κι αν δεν τη φοράς, έξω πώς θα πας;...**

(όπα, είπα!...)

ή το **μάσκα διπλή:**

**Πέντε, μωρέ πέντε, πέντε παλληκάρια,  
πέντε παλληκάρια κι έξι κοριτσάκια,  
πόσες μάσκες θέλουν να πάρουν από μία,  
για να μην τα γράψει η αστυνομία;...**

(όπα, λέω!...)

Το δυσκολότερο θα είναι να παίζει ο κλαριντζής με μάσκα και μάλιστα διπλή.

Πάντως, με δυο μάσκες θα γίνουν τα αυτιά μας, όπως ήταν στον Ντάμπο το ελεφαντάκι ή σαν γίδας πλαχούρας (για όσους ξέρουμε από γίδα...) Κάτι πρέπει να βάζουμε κόντρα, για να μην την πάθουμε τη ζημιά... Αυτιά είναι κι εμείς τα κάναμε κρεμάστρες...

Κρατήστε τα αυτιά σας με ειδικές ασκήσεις και τρόπους στην κανονική τους θέση. Γίνετε αυτοκράτορες των αυτιών σας! Τελευταία, εμφανίζεστε με πολύ κατεβασμένα αυτιά. Αυτιοπροστατευτείτε!... (πάση αυτιοθυσία!...)

Ειδικό κεφάλαιο αποτελούν οι μάσκες με χρώματα και λογότυπα προσαρμοσμένα στον χρήστη. Μάσκες κομματικές με κομματικά εμβλήματα, μάσκες οπαδικές, μάσκες διαφημιστικές κι ένα σωρό άλλα μασκαραλίκια... Ακόμα και εκκλησιαστικοί ταγοί στο ίδιο πνεύμα, το οποίο εμφανίζει τον μακαριώτατο ως μασκαριώτατο... Βλέπουμε μάσκες με σταυρό (αλήθεια όταν την πετούν πού πηγαίνει ο σταυρός;), με θρησκευτικά σύμβολα και μηνύματα. Μπορεί να δούμε ακόμα και το γνωστό: «Καλός ο αγιασμός, αλλά πάρτε και καμιά γάτα...» Α, ίσως, έτσι εξηγείται και η γάτα της προέδρου στο προεδρικό...

**Πανδημία: Χορτάσαμε από φόβους κι από αμφιβολίες  
και κάθε μέρα έχουμε καινούργιες απορίες.**

Έχουμε και τον Μήτσιο που κάθε τρεις και λίγο ζητάει να γίνουν τα Βραγκιανά εμβολιαστικό κέντρο, λες και υπάρχει ψυγείο, το οποίο θα μπορεί να διατηρεί εσωτερικά ψύξη  $-70^{\circ}$  βαθμούς, ενώ εξωτερικά θα είναι  $+40^{\circ}$  και βάλε (εννοείται, υπό σκιάν)...

Αυτό, Μήτσιο, δε γένιτι!... Μπορεί, όμως, του ιμβουλιαστικό κέντρου να γένει στ' γούρνα στ' Γκαβέλ' π' κρατεί χιόνι ως τουν Αλουνάρη.

Η πρόταση του Μήτσιο στερείται και φαντασίας. Κανονικά έπρεπε να ζητήσει να

οριστούν τα Βραγκιανά και εμβολιαστικό κέντρο για τον περιφερειάρχη Αγοραστό. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος να έρθει ο Αγοραστός στην Αργιθέα. Ούτε ως την Αγορασιά! Ο Μήτσιος γράφει κι ο Αγοραστός αγρόν αγοράζει... **Αδικαιολόγητος!...**

Τόσα χρόνια περιφερειάρχης δεν είχε την περιέργεια (έστω κι από υποχρέωση) να πάει να δει τι είναι αυτή η Αργιθέα; Τόσοι πέρασαν και έκαναν τις αυτοψίες τους... Ας περνούσε κι αυτός να κάνει τη δική του αυτοψία, για να τη βάλει στο βιογραφικό του!... Ας πήγαινε, τουλάχιστον, να ευχαριστήσει τους ψηφοφόρους του!...

Μπορεί να πήγε νύχτα και να τον αδικώ, αλλά και πάλι θα το μάθαινε ο Μήτσιος. Πώς θα ξέφευγε από το δίκτυο τ' Μήτσιου; Απορώ, επίσης, πώς δεν τον μάλωσαν ακόμα ο Τσιλιμίκας κι ο Κουρέτας... Κι αυτοί απ' τον Αγοραστό περιμένουν να πάει στην Αργιθέα και να τους φέρει φωτογραφίες, για να δουν πώς είναι αυτή η περιοχή... Για επερωτήσεις αυτών που έπρεπε να επερωτούν... μην ρωτάτε!...

Κάπως έτσι, Φώτη Αντάρα, οδηγούμαστε ξανά στο: **Καναβός – Περαταριά...**

Καθόμαστε! Απραγοι από τον Νοέμβριο ως τον Μάρτιο. **«Πέντε μήνες έξι αδράχτια, Μητσοτάκη μου...»**. Μας καθήλωσε ένα διαρκές **λοκντάουν** κι ένα διαρκές **αγουέι**. Το μόνο που αλλάζει είναι το **τέικ** με το **κλικ**. Ευτυχώς, βγήκε ο Κυριάκος στις 9 Φεβρουαρίου που ήταν η **παγκόσμια μέρα της ελληνικής γλώσσας** και μας μίλησε για τη σπουδαιότητά της, αλλά κανένας δεν τον καταλάβαινε, επειδή δεν μας τα είπε στα αγγλικά που τα μάθαμε πια φαρσί... Επέτειος κι αυτή, αλλά δεν ξέρω να σας πω τι είναι... Επέτειος της γλώσσας (εις ανάμνησιν) ή της γλωσσικής μας περιπέτειας;

Κυριάκο, έτσι που το πάτε εσείς οι κυβερνήτες, χρόνια τώρα, πολύ σύντομα η ελληνική γλώσσα θα γιορτάζεται στις 31 Φεβρουαρίου. Κι όπως λέει μια σοφή παροιμία: **«Ο Φλεβάρης κι αν φλεβίσει, ο κολιός τον Αύγουστο κι οι κάλπες τον Σεπτέμβριο...»**. Ποια παροιμία, Κυριάκο; Παρωδία είναι... Όμως, είναι πολύ χρήσιμη απέναντι στην κοροϊδία... περί γλωσσικού ενδιαφέροντος.

Αφού καθόμαστε, είναι γνωστό ότι ισχύει το **«αργία μήτηρ πάσης κακίας»** και **πάσης υποψίας**, οπότε έρχεται, αυθορμήτως, και το ερώτημα: **Δώσανε, δώσανε ή ψέματα μας φλομώσανε;**

Θυμάστε πέρυσι τέτοιον καιρό που έσπευδαν διάφορα πολιτικά πρόσωπα και έδιναν τον μισθό τους για την αντιμετώπιση της πανδημίας; Μάζεψαν τίποτε ή μας δούλευαν; Ακούσατε να ανακοινώθηκε κάποιο ποσό; Αν δεν απαντηθεί το ερώτημα, να είστε βέβαιοι ότι τα χρήματα αυτά μπήκαν στον ίδιο κουμπαρά που είχε ο Γεώργιος ο ΓΑΠ για την αποπληρωμή του δημόσιου χρέους.

Πραμάτεια έγιναν στις μέρες μας οι ανάγκες των ανθρώπων... Δύσκολα αναγνωρίζονται πια οι αγνές προθέσεις. Η θορυβώδης φιλανθρωπία, η επικοινωνιακή φιλανθρωπία έχουν κυριαρχήσει και βρίσκονται μακριά, πολύ μακριά από το: **«Μη γνώτω η αριστερά σου τι ποιεί η δεξιά σου»**. Σε λίγο θα πνίγεται οριστικά ο πνιγμένος μέχρι να βγάλει φωτογραφίες ο ναυαγοσώστης που πήγε να τον διασώσει. Όλα για το **φαίνεσθαι** και για το **θεαθῆναι**.

Ο εμβολιασμός προχωράει... Όμως, απ' τα **εμβόλια** περισσότερα είναι τα **βόλια** των αντεγκλήσεων. Τα κόμματα μαλώνουν, τα κομματόσκυλα γαβγίζουν, το караβάνι σταμάτησε, γιατί δεν ξέρει κατά πού να κάνει... Ό,τι θέλεις ακούς. Αναρωτιέσαι μήπως έχουν παρενέργειες τα εμβόλια, ακόμα και πριν γίνει ο εμβολιασμός κι αν υπάρχει εμβόλιο για τον παραλογισμό...

Τα πολιτικά κόμματα δεν μπορούν να συμφωνήσουν πουθενά. Βάζεις μπροστά τους ένα ρολόι και τους ρωτάς να σου πούνε την ώρα. **Εννιά οκλόκ**, λέει ο πρωθυπουργός,

για να δείξει ότι είναι ευρωπαίος. **Ενιά ακριβά** λέει ο άλλος (δηλαδή, ο Αλέξης λόγω ανορθογραφίας και δεν φταίω εγώ που μόλις είδατε το εννιά με ένα ν, πήγε ο νους σας εκεί που πήγε...). Ως προς το **ακριβά**, γιατί μπερδευτήκατε; Είναι το **ακριβώς**, αλλά τι σόι αριστερός μπορεί να είναι κάποιος που τελειώνει τα επιρρήματα σε **-ως**; (όλα τελειώνουν σε **-α...** π.χ. καλά, διαρκά, συνεχά, ευτυχά, δυστυχά και χα χα χα...) **Εννιά έχει ο μήνας** λένε τα μικρότερα κόμματα κι η έγνοια τους είναι πώς να πιάσουν 9% στις εκλογές...

Στο μεταξύ παρακολουθούμε με κομμένη την ανάσα να μάθουμε, αν μπήκαν οι αντάρτες στην Αθήνα. Στο τέλος διαπιστώνουμε μόνο ότι **μπήκαν τα γίδια στο μαντρί, τα πρόβατα στη στρούγκα (κι οι κότες στον κοτέτσο...)**. Ποιοι αντάρτες; Για κάτι ημιπιτσιρικάδες πρόκειται που αν ξεμείνουν από μπαταρία στο κινητό τους, δεν μπορούν να λειτουργήσουν... Τι περιμένεις από λιανοπαίδια!...

Καλύτερα να ταΐζεις ημίονο σαμαρωμένο παρά ημιπιτσιρικά ασαμάρωτο... Το λέει και στις βασικές αρχές οικονομικής θεωρίας...

**Η ασύμμετρη χαζαμάρα είναι πιο επικίνδυνη από την ασύμμετρη απειλή...** Αυτό δεν το λέει πουθενά, αλλά δεν χρειάζεται και πολύ μυαλό να το καταλάβεις. Από την πρώτη απειλείσαι μόνιμα, ενώ από τη δεύτερη μόνο όταν υπάρχει...

### Σεισμός...

Δεν μας έφτανε η πανδημία και τα υπόλοιπα που περνάμε, μας ήρθαν και οι σεισμοί. **Το είχαμε μεριά, το κάναμε φόρτωμα** που έλεγαν παλιά κι οι άνθρωποι, οι οποίοι ήξεραν να φορτώνουν τους όνους και τους ημιόνους... Από το ένα κακό στο άλλο. Τέτοια διασκέδαση συντονισμένη δύσκολα πετυχαίνεις... Όσο να φύγει η κακοκαιρία Μήδεια άρχισαν να πέφτουν εκ του σεισμού τα κεραμίδια...

Ημών των Θεσσαλών θεώρησαν καλόν, εκτός από τον Ιανόν, να μας κεράσουν κι έναν σεισμόν. Έτσι, για να μπούμε και στον χορόν... Από ορχήστρες άλλο καλό! Τη μια παίρνουν το τραγούδι οι λοιμοξιολόγοι, την άλλη οι σεισμολόγοι... Με όποια κομπανία θέλεις, χορεύεις... Μην ακούτε που λένε: **«Μπήκε ο φτωχός στο χορό, έσπασε το νταούλι»**. Είναι πολλά τα νταούλια, ποτέ δεν θα ξεμείνουμε...

Νταούλια, νταουρλιός (φασαρία, σαματάς) και γενικός χορός!... Ούτε οι αγορές επί Τσίπρα δεν χόρεψαν τόσο!...

**Έκτακτη είδηση:** Σύμφωνα με αποκλειστική πληροφορία του Καφενείου από το Γεωδυναμικό Ινστιτούτο και ύστερα από ομόφωνη (για πρώτη φορά) γνώμη των σεισμολόγων εκτιμάται ότι ο σεισμός της Ελασσόνας δεν οφείλεται στην πρόσφατη επίσκεψη του πρωθυπουργού στην Θεσσαλία. Η έρευνα περί των αιτίων συνεχίζεται.

Θετικό είναι, επίσης, που συμφώνησαν όλοι ότι πρόκειται περί σεισμού. Η διαφωνία υπάρχει μόνο στο αν είναι κύριος ο σεισμός.

Τι χαζουκουβιτιάζιτι, κύριοι σεισμολόγοι; Κύριους ου σεισμός; Άμα ήταν κύριους δε θα τα 'κανι αυτά π' κάνει. Έσκιαξι τ'ς ανθρώποι, γκρέμ'σι σπίτια, σχουλεία κι ικκλησιές... Άκου, κύριους!...

Σιγά, μην αρχίσουμε τώρα να λέμε από ευγένεια: κυρία καταστροφή, κυρία πλημμύρα, δεσποινίς κατολίσθηση, μαντάμ πυρκαγιά και αγαπητή τρικυμία...

**Οι άνθρωποι να 'ναι καλά κι όλα τα ξαναχτίζουν...**

### «Οι απόντες έχουν άδικο»

Είναι γαλλική παροιμία αυτό, αλλά τι σημασία έχει... Και των άλλων λαών είναι



καλές και το ίδιο διδακτικές οι παροιμίες. Τη βρήκα σε μια συσκευασία γαλλικού καφέ, διότι ως Καφενείο πρέπει να κάνω τα κουμάντα μου, μην ξεπέσει κάνας τουρίστας από Γαλλία στο μαγαζί ή μην περάσει κάνας Γάλλος από τη Μπουκοβίτσα και ντροπιαστώ για πενήντα δράμια φραγκοκαφέ...

Στους απόντες μπορούν να φορτώσουν τα πάντα, γνωρίζοντας ότι δεν μπορούν να υπερασπιστούν τον εαυτό τους. **Το δίκιο του απόντος είναι σαν του στραβού το δίκιο.**

Αυτό, ακριβώς, μας λέει, για να έχουμε τον νου μας και να προσέχουμε ανάλογα...

Κάποιοι, επίσης, νομίζουν ότι η ιστορία του τόπου ξεκινάει με την δική τους παρουσία σ' αυτόν. Όλα τα προηγούμενα ή τα αγνοούν, ή τα ερμηνεύουν όπως τους βολεύει... Είναι και θεωρητικοί βλέπετε κι όσα δεν χωράνε στις θεωρίες τους δεν υπάρχουν... Μην επιμένετε!... Παραδείγματα δεν μπορώ να σας δώσω, αλλά δεν θα δυσκολευτείτε και πολύ να βρείτε δικά σας...

Όμως, για να μην τους αδικούμε κι εμείς, έχουν και την πλάκα τους, γιατί:

**Όντες απόντες ήρθανε και τους παρόντες λεν απόντες...**

**Με γνώση και με σύνεση και με ευγνωμοσύνη...**

Ας γυρίσουμε πάλι στην επέτειο της ελληνικής επανάστασης! Ναι, θα γιορτάσουμε! Με ορθάνοιχτα και άγρυπνα τα μάτια της ψυχής μας, με γνώση και με το βλέμμα στραμμένο στο μεγάλο αυτό γεγονός, στα στοιχεία του και σ' αυτούς που το προετοίμασαν και το πραγματοποίησαν. Ας ακολουθήσουμε τα χνάρια τους που τους έφεραν μέχρι και την υπέρτατη θυσία! Για να αποδώσουμε με όλους τους τρόπους την ευγνωμοσύνη μας...

Οι εικόνες που βλέπετε σήμερα είναι από την πορεία του Μάρκου Μπότσαρη προς την αθανασία. Είναι το μοναστήρι του **Σέλτσου**, κοντά στις Πηγές Άρτας, όπου έγινε ο χαλασμός των Μποτσαραίων τον Απρίλιο του 1804. Τότε ο δεκατετράχρονος Μάρκος διασώθηκε ανάμεσα στους λιγιστούς που κατάφεραν και πέρασαν τον Αχελώο προς την Αργιθέα. Η δεύτερη εικόνα είναι **«ο θάνατος του Μάρκου Μπότσαρη»** (Αύγουστος του 1823 στο Κεφαλόβρυσο Καρπενησίου) από πίνακα ζωγραφικής άγνωστου ζωγράφου.

Μπορεί εμείς οι σημερινοί Έλληνες να μην συμφωνούμε σε πολλά. Γι' αυτό λένε και το: **«Πέντε Ρωμιοί, δέκα γνώμες»**. Είναι, όμως, ανάγκη να συμφωνούμε στα δύσκολα. Οι γιορτές χωρίς την διαρκή διδαχή της ιστορίας μας και του πολιτισμού μας, δεν θα μας προφυλάξουν από μελλοντικές προκλήσεις και κινδύνους.

Το 1921 γιόρτασαν τα εκατό χρόνια από την επανάσταση. Το 1922 είχαμε την Μικρασιατική Καταστροφή, τη μεγαλύτερη καταστροφή του ελληνισμού. Έχουμε, λοιπόν, χρέος να θυμόμαστε ότι:



**«Τα ξένα πλοία δεν προστρέχουν σε βοήθεια...  
Τα ανομήματα φέρνουν τις άλωσες και τις εξόδους από γενέθλιες εστίες.  
Εκεί λογίζουν οι των αιώνων πορθητές...»**

Παναγιώτης Νάνος  
(από την ποιητική συλλογή Τιθωνού Σιωπές)

13/3/2021